

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

af 9. oktober 2001

i sag C-377/98, Kongeriget Nederlandene mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union ⁽¹⁾

(»Annulation — direktiv 98/44/EF — retlig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser — retshjemmel — EF-traktatens artikel 100 A (efter ændring nu artikel 95 EF), EF-traktatens artikel 235 (nu artikel 308 EF) eller EF-traktatens artikel 130 og 130 F (nu artikel 157 EF og 163 EF) — subsidiaritet — retssikkerhed — medlemsstaternes internationale forpligtelser — grundlæggende rettigheder — menneskelig værdighed — kollegialitetsprincippet i forhold til Kommissionens lovnitiativer«)

(2001/C 331/01)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-377/98, Kongeriget Nederlandene (befuldmægtigede: M.A. Fierstra og I. van der Steen), støttet af: Den Italienske Republik (befuldmægtiget: U. Leanza, bistået af P.G. Ferri) og Kongeriget Norge (befuldmægtiget: H.W. Longva) mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: J. Schoo og E. Vandenbosch) og Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: R. Gosalbo Bono, G. Houttuin og A. Lo Monaco), støttet af: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: K. Banks og P. van Nuffel), angående en påstand om annullation af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/44/EF af 6. juli 1998 om retlig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser (EFT L 213, s. 13), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. Gulmann, A. La Pergola, M. Wathelet og V. Skouris samt dommerne D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet (refererende dommer), P. Jann, L. Sevón, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: F.G. Jacobs;

justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 9. oktober 2001 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Kongeriget Nederlandene betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Italienske Republik, Kongeriget Norge og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 378 af 5.12.1998.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 9. oktober 2001

i sag C-409/98, Commissioners of Customs and Excise mod Mirror Group plc (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court))⁽¹⁾

(»Sjette momsdirektiv — fritagelse for udlejning af fast ejendom — begreb — forpligtelse til at blive lejer«)

(2001/C 331/02)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-409/98, angående en anmodning, som High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) (Det Forenede Kongerige) i medfør EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Commissioners of Customs and Excise mod Mirror Group plc, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 13, punkt B, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj

1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, F. Macken, og dommerne N. Colneric (refererende dommer), C. Gulmann, J.-P. Puissochet og R. Schintgen; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: afdelingschef D. Lousterman-Hubeau, den 9. oktober 2001 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Når en person, som ikke inden da har rettigheder over en given fast ejendom, med ejeren af ejendommen indgår en aftale vedrørende leje af den faste ejendom og/eller accepterer et lejemål i ejendommen mod, at ejeren betaler den pågældende en sum penge, udfører den pågældende person ikke derved en tjenesteydelse omfattet af artikel 13, punkt B, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag.
- 2) Når en person, som ikke inden da har rettigheder over en given fast ejendom, indgår en optionsaftale som den i hovedsagen omhandlede vedrørende leje af den faste ejendom mod, at ejeren betaler en sum penge, og på det vilkår, at pengene skal forblive stående på en særlig konto til sikkerhed for opfyldelse af den pågældendes forpligtelser i henhold til optionsaftalen, og som derefter udøver optionerne i henhold til optionsaftalen og accepterer at indgå lejemål vedrørende den faste ejendom mod, at pengene på den særlige konto i den pågældendes navn frigives, udfører den pågældende person på intet tidspunkt en tjenesteydelse, der er omfattet af sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra b).

(¹) EFT C 20 af 23.1.1999.

DOMSTOLENS DOM

af 9. oktober 2001

i de forenede sager C-80/99, C-81/99 og C-82/99, Ernst-Otto Flemmer (C-80/99), Renate Christoffel (C-81/99) mod Rådet for Den Europæiske Union, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, og Marike Leitensdorfer (C-82/99) mod Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgesicht Frankfurt am Main) (¹)

(»Ansvar uden for kontraktforhold — mælkeproducenter — forpligtelse til ikke-markedsføring — udelukket fra mælkekvoteordningen — erstatning — substitution — fast erstatningsbeløb i henhold til aftale — forordning (EØF) nr. 2187/93 — kompetent domstol — anvendelig ret«)

(2001/C 331/03)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I de forenede sager C-80/99, C-81/99 og C-82/99, angående en anmodning, som Verwaltungsgesicht Frankfurt am Main

(Tyskland) i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i de for nævnte ret verserende sager, Ernst-Otto Flemmer (C-80/99), Renate Christoffel (C-81/99) mod Rådet for Den Europæiske Union, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung, og Marike Leitensdorfer (C-82/99) mod Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 215, stk. 2, og artikel 178 (nu artikel 288, stk. 2, EF, og 235 EF) og vedrørende fortolkningen af Rådets forordning (EØF) nr. 2187/93 om tilbud om erstatning til visse producenter af mælk og mejeriprodukter, som midlertidigt har været forhindret i at udøve deres virksomhed (EFT L 196, s. 6), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene P. Jann, F. Macken, N. Colneric (refererende dommer) og S. von Bahr samt dommerne A. La Pergola, J.-P. Puissochet, L. Sevón, M. Wathelet, V. Skouris og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 9. oktober 2001 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) EF-traktatens artikel 215, stk. 2, jf. artikel 178 (nu hhv. artikel 288, stk. 2, EF og artikel 235 EF) skal fortolkes således, at de ikke tillægger Domstolen kompetence til at påkende tvister opstået på grund af en aftale om erstatning, som den kompetente nationale myndighed har indgået i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 2187/93 af 22. juli 1993 om tilbud om erstatning til visse producenter af mælk og mejeriprodukter, som midlertidigt har været forhindret i at udøve deres virksomhed på Rådets og Kommissionens vegne og for disses regning.
- 2) I mangel af angivelser herom i forordning nr. 2187/93 er de aftaler om erstatning, som indgås i medfør af denne forordning, reguleret af bestemmelserne i national ret, forudsat at anvendelsen heraf ikke begrænser fællesskabsrettens rækkevidde og effektivitet.
- 3) Ved vurderingen af rækkevidden af de aftaler, som er indgået af de nationale myndigheder på Rådets og Kommissionens vegne og for disses regning, er fællesskabsretten ikke til hinder for at anvende det princip om beskyttelse af den berettigede forventning, som er fastsat i den pågældende medlemsstats nationale ret, forudsat at der også tages hensyn til Fællesskabets interesse.

(¹) EFT C 121 af 1.5.1999.